

זאת התורה לא תהא מוחלפת

מתוך דברות קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זיך אין אזא צייט איינזאזרן, איבערזאזרן די תורות די הייליגע ווערטער וואס מיר האבן אמאל זוכה געווען צו הערן מפיו הקדוש, אז מען זאל וויסן אז ציונות איז אבי אבות הטומאה, ציונות איז שולדיג אין אלע צרות פון כלל ישראל, ציונות האט אריינגעברענגט כלל ישראל אין די ביטערע צרה, פון קיין רשעים וועט קיין ישועה קיינמאל נישט זיין, מרשעים יצא רשע, נאר שלעכטס קען ארויסקומען פון דעם.

מען קוקט זיך איהם שוין מער ווי פופציג יאר די רציחות ליידער ליידער ווערן נישט אויפגעהערט, מזמן לזמן איז דא א פויזע, זיי האבן שוין געהאט גרויסע נצחונות, אבער אן עק נעמט נישט צו די שפיכות דמים, ס'דארף קלאר ארויסגעזאגט ווערן, ס'איז שוין געווען אין די יארן מעגליכקייטן אפצושטילן די מהומות, ס'זאל אויפגעהערט ווערן די שפיכות דמים, נאר די ציונים מצדם ווען ס'איז געווען א עת מוכשר, צוליב תאוות הנצחון און זייער גאות האבן זיי אפגעווארפן דער זמן ווען ס'איז געווען מוכשר צו דעם אז מען זאל קענען עפעס קומען צו א טאלק, מאכן אן עק צו די שפיכות דמים, דאס התנחלות וואס מען גייט ארויס, ווי מען רופט עס אין די שטחים אין די אראבישע געגנט, דאס איז די גרעסטע הפקרות, דאס האט א חלק און אויפרייצן די רוצחים, מען דארף נישט געבן קיין תירוץ פארן רוצח, ס'איז גענוג אז מען געבט איהם א רייך אויף און שוין געוואלדיגע תוצאות...

...און אזא צייט מען פרעגט וואס איז די עצה, איין עצה איז דא, אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, נעמען דעם תהלימיל און זיך אויסוויינען פארן בורא כל עולמים, ער זאל זיך מרחם זיין אויף כלל ישראל, דער אייבערשטער איז א כל יכול, אונז דארף מיר איהם נישט געבן קיין פלענער, אונז זעמיר נישט אזוי קלוג, לו החכמה הכח והגבורה צו טוהן וואס ער וויל, אלעס באופן ס'זאל נישט שאדן פאר קיין אידיש קינד, מען דארף נישט קיין עצות צו דעם, ווייל אונז גלייב מיר באמונה שלימה אין די הנהגה פון בורא כל עולמים.

אבער איין זאך קענען מיר יא זאגן וואס אונז זעמיר עדות צו דעם, ס'איז געווען א קאמאניזם אויף דער וועלט, און די קאמאניזם איז געווען מיט אן אימה ופחד אויף צענדליגע מיליאנען מענטשן, ס'האט באהערשט א גרויס חלק פון דער וועלט, און יעדער האט זיך פארגעשטעלט דאס צו קלאפן די קליפה ס'זאל בטל ווערן מן העולם, וועט אפקאסטן צענדליגע מיליאנען קרבנות, ס'האט קיינער נישט אנדערש געקלערט, און ביזדערווייל האט מען געזעהן ס'איז צופאלן אזוי ווי א זייפן בלאז, מען האט געזעהן אז פון הימל האט מען געזאגט גענוג, איז געווען גענוג, ס'האט נישט געקאסט קיין אידישע נפשות, און בכלל ס'איז געווען מנוחה, דער אייבערשטער האט א כח, און אונז וועל מיר איהם נישט געבן קיין עצות, ווייל ער ווייסט וויאזוי די זאך דארף געטוהן ווערן, אזוי אז ס'זאל נעמען אן עק און ס'זאל נישט שאדן פאר אידישע קינדער.

על כל פנים און אזא זמן ווען מען ווערט אביסל מעוררב, די מוחות ווערן מוטושטש, איז א זמן מען זאל אפירנעמען די הייליגע ספרים און אביסל אריינקוקן לערנען, זיך אביסל אויפפרישן אביסל מעורר זיין, מען זאל נישט נשפע ווערן נישט פון די גוי'אישע גאס, און נישט פון די אידישע גאס.

בדושת נ"א נסלו שנת תשס"ב לפ"ק

איך האב אמאל געהערט פון טאטן זאל זיין געזונט, האט ער נאכגעזאגט פון פעטער זכרון לברכה, אויף דעם ענין ס'איז נעבעך געווען הרוגים אידישע קינדער זענען געהרגט געווארן, האט ער נאכגעזאגט וואס מ'זאגט ביי די תפלות נחם, לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם, כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה, וואס איז דער קשר מען באוויינט די חללי ישראל, לבי לבי מיין הארץ גייט אויס צוליב די וואס זענען אומגעקומען, מעי מעי על חלליהם נעבעך די הרוגים וואס זענען נעבעך געהרגט געווארן, וואס איז דער קשר, כי איז דאך א נתינת טעם. האט ער געזאגט אזוי. יעדע אומה ולשון אז זי וויל זיך באפרייען, זי איז משועבד אונטער א אנדער לאנד, און וויל עס מאכן א באפרייאונגס קריג ווי מ'רופט עס, מוז מען זיך גיין שלאגן, און אז מען מאכט א מלחמה ווייסט מען פון פריער אז דאס גייט קאסטן קרבנות, און מען זאגט ס'איז פארפאלן, א מלחמה קאסט נפשות, און אז מ'ווייל עררייכן דעם ציל האט מען נישט קיין אנדערע ברירה נאר מען מוז מקריב זיין קרבנות, דאס איז גוט ביי יעדע אומה ולשון פון די ע' אומות, וואס שלאגט זיך איינער מיטן צווייטן און וויל אראפווארפן איין עול פונעם צווייטן, אבער אידישע קינדער ווייסן אנדערש, אונז גלייב מיר באמונה שלימה אין ביאת המשיח, אונז גלייב מיר באמונה שלימה אז מפני חטאינו גלינו מארצינו, אונז זעמיר געגאנגען אין גלות נישט ווייל מען האב מיר נישט געהאט קיין גוטע ארמיי, און נישט וועגן דעם ווייל מיר האבן נישט געהאט קיין גוטע גענערעלער, מ'האב מיר נישט געהאט קיין גוטע כלים מיט וואס צו שלאגן זיך, נאר וועגן איין טעם ומפני חטאינו גלינו מארצינו, ליידער מען האט נישט צוגעהערט צו דברי תוכחה פון די נביאים אין בית ראשון און פון די הייליגע תנאים בזמן בית שני, וועגן דעם איז געקומען דער חורבן, און די ישועה פון כלל ישראל וועט זיין אן אומנאטירליכע שלא כדרך הטבע, און עס פעלט זיך צו דעם נישט אויס קיין שום קרבן נישט, גארנישט. איז לבי על חלליהם, ווייל כי את ה' באש הצתה, דו השי"ת האסט עס אונטערגעצוינדן ווייל מיר זענען נישט ראוי געווען, ובאש אתה עתיד לבנותה, ווען עס וועט זיין דער רצון פון בורא כל עולמים וועט עס דער אייבערשטער אויפבויען מיט אן אש בנוי ומשוכלל, און עס פעלט זיך נישט אויס צולייגן צו דעם קיין פינגער נישט, נאר מען זאל מרבה זיין בתשובה בתפלה ובתחנונים פארן בורא כל עולמים, איז דאך יעדע קרבן איבריג.

יעצט ווען עס טוט זיך א וועלטס איבערקערעניש אין איין וואך, איז ליידער געווען אזויפיהל געהרג'טע, מיט אזויפיהל צומזיקטע, נעבעך אידן זענען זייער צובראכן און זייער צוקלאפט, דארף מען זיך אביסל אויפפרישן די כוחות אין די מוחות, מען דארף וויסן ס'איז א שווערע מצב, פון איין זייט שטייען דא רוצחים, אזעלכע ביטערע רוצחים, ה' ירחם. און פון די אנדערע זייט, די וואס זענען פון די אנדער זייט, שטייט א ממשלה מיט א מדינה מיוסד קעגן די תורה ולכל הקדוש לנו, מרשיעי ברית מחטיאי הרבים, און חז"ל זאגן אונז המחטיאי את האדם קשה יותר מן החורגו, ס'איז סאך ערגער ווי דער וואס הרגעט א איד, מען האט שוין ליידער אין ארץ ישראל מעביר געווען על הדת הונדערטער טויזענטער אידישע נפשות, דארף מען

בדרשת חוהמ"פ שנת תשס"ב לפ"ק

צריכים אנו לקבוע בנפשינו אמונה זו אשר מפני חטאינו גלינו מארצינו, ובהיותנו זוכים לישב על אדמת קודש בארץ ישראל, עברנו על דברי התורה ומרינו את פי נביאי ה', ועקב אשר נואלנו ואשר חטאנו נחרבו שני בתי מקדשות וגלינו לבין העמים, ואנחנו מאמינים באמונה שלימה כי השי"ת עוד ירחם על עמו ישראל בעת שתעלה הרצון מאת הבורא יתברך שמו, ויקרב גאולתנו מגלות החל הזה ויחזירנו לארץ הקודש, ורק הקב"ה בעצמו הוא יגאלנו, ולא נושע בשום אופן בגאולת זרוע בשר ודם ח"ו.

והזמן גרמא לחזור על דברי קדשו של מרן דו"ז זללה"ה (הידו"ת לפסח עמוד כח) בטעם הדבר שמפטירין בשבת חוה"מ הפטרה מספר יחזקאל שהחיה את העצמות היבשות, דהנה ברש"י (סנהדרין צב: ד"ה וטעו) מבואר שעצמות היבשות היו מבני אפרים אשר יצאו ממצרים קודם שנשלם הזמן, ומיושב בזה איך שייך הפטרה זו לפסח, על כן פירש שהעצמות האלה היו מבני אפרים שלא המתינו על הגאולה שהיה בפסח ויצאו לפני הזמן, ועל כן מפטירין אותה בפסח להראות שצריכין להמתין דוקא על ישועת השי"ת, עכ"ד.

ועלינו להתבונן מה נודרדר בימינו אלה בגרמת הכופרים שחשבו לגאלנו בגאולת זרוע בשר ודם, שנתגלגל לנו המצב זה שהוא נורא ואיום, ושורה בכל העולם ובפרט בארצנו הקדושה, ודבר אין בפינו ובלשונו מלה להביע רוב הפחד והבהלה בין אחב"י יושבי ארץ הקודש, השמועות נוראות ומבהילות ונמס כל לב בשמענו פגיעת כל יום, ואין לך יום שאין פגיעתו מרובה משל חברתה באופן נורא ומבהיל, המקום ירחם עליהם. ועלינו להפיל תפלה ותחנונים על שלומם של אחינו בני ישראל יושבי ארצנו הקדושה שימין ה' ירומם עליהם, והוא ישמרם מכל צרה וצוקה, ולא יארע להם שום צער ונזק ח"ו.

וזכור ימות עולם כאשר בשנת תשי"ז היה מצב נורא בארצנו הקדושה דומה לשל היום, והמליץ אז מרן דו"ז זללה"ה (נדפס בחידו"ת פ' וישלח תשי"ז) להמצב ההוא את מאמרם ז"ל (חגיגה ה.) רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי, והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות, מאי רעות וצרות, אמר רב רעות שנעשות צרות זו לזו כגון זיבורא ועקרבא, (ופירש"י חמימי לעקרבא וקרירי לזיבורא וחילופא סכנתא, הלכך היכא דנשכא זיבורא ועקרבא נעשות צרות זו לזו דלית ליה תקנתא לא בקרירי דקשה לעקרבא ולא בחמימי דקשה לזיבורא). וכמו כן כהיום באה"ק באיזה דרך שננקוט הוא סכנה גדולה, שהלילה אם אזה"ע ינצחו הוא סכנה להכלל ישראל שהם שם, וחלילה אם הכופרים ינצחו אז הסכנה יותר גדולה דמי יודע מה יבא עוד אחריו, ואין לנו עצה רק שנזכר מיד לביאת המשיח והוא יבא ויבטל אותם כעפרא דארעא, דכיון שיהיה על ידי מלך המשיח ודאי שיהיה ברחמים וחסדים, נפלה נא ביד ה' וביד אדם אל אפולה, כי עצה אחרת אין לנו לזיבורא ועקרבא, כי אין טוב שום דרך משני דרכים שהם מצירות זו לזו, והבוכ"ע הוא כל יכול ובידו הישועה שהוא גדול העצה ורב העלילה, עכ"ד.

ועל דרך זה הוה מרגלא בפומיה דמרן דו"ז זללה"ה לפרש אמרינו וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, דהנה כתיב ולישמעאל שמעתך הנה ברכתי אותו והפריתי אותו וגו' שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו לגוי גדול, ופירש"י נשיאים כעננים יכלו כמו נשיאים ורוח, ע"כ. מבואר מזה דבני ישמעאל נמשלו כעננים, וכשם שהענן כלה והולך ולא נשאר הימנו שריד, כך בני ישמעאל אחרי גדולתם ומלכותם עתידים שיוכלו ויתבטלו מן העולם, ועל זה קאי סגנון התפלה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, דהיינו בני ישמעאל שכינה אותם כעשן שהוא מתגדף והולך כעננים, ועליהם אנו נתפללים ואומרים וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, היינו מלכות ישמעאל שעתידיה שתכלה כעשן וענן, אמנם תנאי הוא הדבר כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, היינו מלכות המינות והזדון השולטת בארץ הקודש, דרק כאשר יתבטל מלכות המינות מן העולם אז אנו מובטחים כי יתקיים וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, עכ"ד.

ובכן כהיום יום שמצב הזה סכנה גדולה הוא לכל תושב בארץ הקודש, ונמצאים כהיום בארצנו הקדושה אלפים ורבות שומרי תורה ומצוות היושבים בסכנה איומה, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, מפחדים על כל פסיעה ופסיעה ומתייראים מלצאת ברחוב, ומצב כזה לא היה זה רבות בשנים באה"ק, ומה עלינו לעשות, אין כוחנו אלא בפה להרבות בתפלה ותחנונים לטובת אחינו בני ישראל בארץ הקודש, ולהרים קולנו ולהתפלל "אנא ה' הושיעה נא", ועלינו לשפוך שיח בין תנור לכיריים בתפלות ותחנונים המות לפני בעל הרחמים שהוא ירחם על עמו ישראל, אבינו מלכינו המול עלינו ועל עוללנו וטפינו, שהשי"ת כבר יושיע את בני ישראל בישועה שלימה...

...וזכרו ימים מקדם בשנת תשכ"ז כאשר דיבר בקדשו מרן דו"ז זללה"ה (ונדפס בקונטרס על הגאולה ועל התמורה סי' מ"ז) לפרש מה שדרשו חז"ל (פסחים קיח:) על הכתוב (תהלים סח לא) בזר עמים קרבות יחפצו, מי גרם להם לישראל שיתפזרו בין אומות העולם קרבות שהיו חפצין בהם. וכתב המהרש"א ז"ל בפירושו דאילו השלימו ישראל עם נבוכדנצר בבית ראשון וכן בחורבן בית שני אילו שמעו הפרוצים והבריונים שבישראל לרבי יוחנן בן זכאי ולחכמים שבאותו דור להשלים עם טיטוס לא היו גולים, אבל קרבות ומלחמות יחפצו ולא בשלום, עכ"ד. והרי בחורבן בית ראשון ושני לא באו האויבים על עסקי קש ותבן, אלא צרו על העיר וסכרו מעיינות המים, ואלו שהיו בעיר גועו ברעב, ואימת מות וכליה היה עליהם, ואף על פי כן לא החליט רבי יוחנן בן זכאי וחכמי התורה שבדור לצאת למלחמה כנגדם בשביל הצלת קש ותבן, ואפילו בשביל הצלת נפשות, אלא הכריעו ודנו בדעת תורה אמונית שלא לערוך מלחמה אתם שאין בזה הצלה כלל, ולא די שלא יצילו אלא עוד יכניסו את כל ישראל לסכנת מות וגלות, והבריונים שבישראל לא שמעו לדבריהם ולדעת התורה הקדושה. ומעתה אלו הרוצים להעמיס בדברי הפוסקים ובדעת תורתנו הקדושה שהחייב לצאת למלחמה בכל אופן ולהפקיר נפשות ישראל, ולא לוותר על כמה ענינים ולהשתדל ולחפש דרכים אחרים בשביל הצלת נפשות ישראל כדי למנוע מלחמה, נמצא לדעתם הנכונה שח"ו רבי יוחנן בן זכאי עשה שלא כדון, והבריונים המה שכיוונו לדעת תורה האמיתית ישתקע הדבר, עכ"ד.

ובזמן הזה לחרפתנו הגדולה שומעין דברים מוזרים גם מאנשים החרדים במחננו, כי צריכים ללחום עם הערביים וצריכים לנקום בהם על כל מעשיהם שהם עושים מידי יום ביומו, ותמה אקרא וכי מי הוא ההוגה דעות בענין זה, מי מבין מה עלינו לעשות, ועל אחריות של מי אומרים כדברים האלה, וכי עדיין טח עיניהם מראות כי התוצאות מדרך עקלתון כזה היא נורא ואיום, וזה ברור על פי דעת תורתנו הקדושה וכמו שנתבאר שכל מי שהוא באותו דעה שצריכים ללחום עם הערביים, הרי הוא בשיטתם של הבריונים בזמן הבית, שהיא היפך שיטתו של רבי יוחנן בן זכאי והכיריו ואתו עמו כל חכמי ישראל. ואם בימי רבי יוחנן בן זכאי היה התוצאה משיטתם של הבריונים שנחרבו שני בתי מקדשות, הרי התוצאה משיטתם של הבריונים שבזמננו הוא שפיכות דמים בכל יום ויום ר"ל. וכל אלו המחזקים ומאמצים את השיטה הנכונה הלזו, אינם יכולים לומר בנאמנות ידינו לא שפכו את הדם הזה.

מי יגלה עפר מעיניך רבינו הקדוש, כאשר בשנת תשכ"ז כשהצינוניס נצחו במלחמתם ורוב העולם טעו אחר ניסי השוא והשקר של רשעי ישראל, שהתאונן אז ובכה מרן דו"ז זללה"ה על המצב מנחמת לבו הטהור, ואמר בתוך הדברים בלשון קדשו "עס וועט זיי נאך באנג טוהן פאר די נצחונות", ואם כי בימיו היו כמה רבנים וחרדים שלגלו אחרי דבריו הקדושים, מכל מקום כהיום אנו רואים שרוח הקודש הופיע בבית מדרשו, וכל בר דעת יודע ומבין היום, כי מאוד לבם דוי על כל הנצחונות האלו אשר כל זה הוא הגורם והמביא הצרה גדולה לכלל ישראל, ובכן יבואו כל אלו שירי חצים ובליסטראות בימים ההם ויבקשו מחילה מעפר רגליו, כי דבריו הקדושים חיים וקיימים לאמתם.